

סדר הושענות ליום א' וב' של סוכות

הוֹשֵׁעַ נָא

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשֵׁעַ נָא:
 לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:
 לְמַעַנְךָ נוֹאֲלֵנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:
 לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ הוֹשֵׁעַ נָא:

סדר הושענות

אחר תפילת מוסף אומרים הושענות, ונוהגים להקיף את התיבה פעם אחת בכל יום, ומעלים ספר תורה על התיבה בעת שמקיפים אותה. וביום השביעי מקיפים אותה שבע פעמים זכר למקדש. (טור סי' תר"ס). ומנהג ירושלים תובכ"א לומר את ההושענות אחר ההלל, והוא מנהג ותיקין. וכן הוא ע"פ דעת האר"י ז"ל. (פרי עץ חיים שער הלולב פ"ג, שער סי' תרנ"א סק"ב, וכ"ה בסידור הרב)

בעת ההקפות סביב הבימה פונים לצד ימין. לפי שהס"ת מונח על הבימה, והציבור העומדים במזרח צריכים להפוך את פניהם כלפי הס"ת קודם שיתחילו להקיף, ואז ממילא צד צפון הוא ימין שלהם, וסדר ההקפה הוא כך: צפון, מערב, דרום, מזרח. והחזן שעומד כנגד ההיכל, אף שאין ראוי שיהפוך את פניו מתחילה שיהיה אחוריו נגד ההיכל, מ"מ צריך להקיף ג"כ לצפון עם הציבור, אף שאצלו הוא דרך שמאל. (שרי"ע תר"ס סי"א ומ"ב סק"ג)

מי שאין לו לולב, נוהגים שאינו מקיף את הבימה. וכן אבל רח"ל אינו מקיף את הבימה, משום שההקפות הם ענין שמחה. (רמ"א שם סי"ב ומ"ב סק"ט)

גם בשעת אמירת ההושענות צריך ליטול את הלולב בימין והאתרוג בשמאל. (מ"ב תרנ"א סקט"ו)

בשבת אין מקיפים ואין מוציאים ס"ת על הבימה, אלא רק רק פותחים את ארון הקודש ואומרים הושענות.

בכל יום אחר ההושענות אומרים 'כהושעת אלים בלוד עמך' וכו', הושיעה את עמך וכו'. ובשבת לאחר 'הושענא אום נצורה', אומרים 'כהושעת אדם יציר כפיך' וכו'.